

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Novosadem ve věci žalobkyně: **Prabos plus, a. s.**, se sídlem ve Slavičíně, Komenského 9, IČ: 26272857, zast. JUDr. Borisem Vágnerem, advokátem, se sídlem v Brně, tř. Kpt. Jaroše 19, proti žalovaným: 1) **BLAŽEK PRAHA, a. s.**, se sídlem v Praze 10, U Továren 261/27, IČ: 25624407, 2) **BF shops, s. r. o.**, se sídlem v Českém Krumlově, nám. Svornosti 2, IČ: 26915883, oba zast. JUDr. Petrem Vyroubalem, advokátem, se sídlem v Praze 1, Na Příkopě 859/22, o ochranu autorských práv,

t a k t o :

- I. Zamítá se žaloba se žádostí, aby bylo určeno, že zbožím zadrženým opatřením Celního úřadu pro hlavní město Prahu sp. zn. 106487/2014-510000-21 ze dne 15. 7. 2014 a v listině „Oznámení o zadržení zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví“ č. j. 106487-2/2014-510000-21 ze dne 16. 7. 2014 označeným jako „pánská obuv“ v množství 5650 pcs s poznámkou „markanty autorského práva designu podešve Prabos plus a. s. evidovaného pod číslem zápisu CZ1155000020140008“ je porušeno právo duševního vlastnictví žalobkyně.
- II. Zamítá se žaloba se žádostí, aby bylo oběma žalovaným uloženo zdržet se výroby, nabízení, prodeje, dovozu a vývozu obuvi obsahující napodobeninu podešve s designem odpovídajícím průmyslovému vzoru zapsanému u Úřadu průmyslového vlastnictví pod číslem 33977.
- III. Zamítá se žaloba se žádostí, aby bylo žalované ad 1) uloženo zdržet se dalšího plnění kupní smlouvy č. j. PPR-4217-80/ČJ-2012-990640 uzavřené dne 19. 12. 2013 na plnění nadlimitní veřejné zakázky s názvem „Polobotky P ČR 2012 a Polobotky P ČR letní – nákup v letech 2013 a 2014“.

- IV. Zamítá se žaloba se žádostí, aby bylo žalované ad 1) uloženo uveřejnit tento rozsudek na své náklady.
- V. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným oprávněným rovným dílem na náhradu nákladů řízení částku 20.812 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Vyroubala, zástupce žalovaných.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhá ochrany svého autorského práva, do něhož měly neoprávněně zasáhnout žalované. Tvrdí, že její zaměstnanci vyvinuli design podešve (dále jen „Podešev“) označované jménem Sportline, který byl původně chráněn zápisem (ve prospěch žalobkyně) v registru průmyslových vzorů ÚPV pod č. 33977. Ochrana plynoucí z tohoto zápisu sice již zanikla (žalobkyně své nároky tudíž neuplatňuje z titulu ochrany průmyslových práv), avšak design Podešve je též (zaměstnaneckým) autorským dílem, k němuž žalobkyně vykonává majetková práva. Žalovaná 1) uzavřela s ČR – Ministerstvem vnitra dne 19. 12. 2013 kupní smlouvu na plnění nadlimitní veřejné zakázky na koupi celkem 13.000 párů polobotek. Dodávané polobotky obsahují napodobeninu Podešve, čímž bylo neoprávněně užito autorské dílo designu Podešve ke škodě žalobkyně. Na území ČR dovezla polobotky žalovaná 2), která byla celním úřadem identifikována jako deklarant zásilky obsahující zadržené zboží.

Žalované navrhly zamítnutí žaloby a zejména namítaly, že v jiném soudním řízení vedeném mezi týmiž účastníky již bylo pravomocně rozhodnuto, že žalobkyně nevykonává k autorskému dílu Podešve žádná autorská práva a že dodávkou 13.000 párů polobotek na základě shora zmíněné smlouvy ze dne 19. 12. 2013 nebyla porušena autorská práva žalobkyně.

Soud učinil dále uvedená skutková zjištění na základě označených důkazů.

V projednávané věci uplatňuje žalobkyně majetková práva k zaměstnaneckému autorskému dílu designu Podešve, který byl původně chráněn též jako zapsaný průmyslový vzor s číslem zápisu 33977 a datem zápisu 25. 7. 2007 (*osvědčení o zápisu průmyslového vzoru ze dne 25. 7. 2007*).

Česká republika – Ministerstvo vnitra jako kupující a žalovaná 1) jako prodávající uzavřely dne 19. 12. 2013 kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej zboží – polobotek pro Policii ČR v celkovém počtu 13.000 kusů (*kupní smlouva ze dne 19. 12. 2013 s přílohami*).

Celní úřad oznámil žalobkyni zadržení zboží podezřelého z porušení práva žalobkyně (padělek – zboží s markantem autorského práva designu Podešve), a to konkrétně 5.650 ks pánské obuvi (*oznámení celního úřadu pro hl. m. Prahu ze dne 16. 7. 2014*).

Krajským soudem v Brně bylo pravomocně rozhodnuto v řízení, v němž vystupovali žalovaní 1) a 2) v pozici žalobců a žalobkyně v pozici žalované, tak,
- že bylo určeno, že tam žalovaná (u nás žalobkyně) není držitelem autorského práva ke vzhledu (designu) podešve obuvi, který byl dne 25. 7. 2007 zapsán jako průmyslový vzor do rejstříku průmyslových vzorů vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví pod názvem „Podešev“,

- že bylo určeno, že tam žalovaná (u nás žalobkyně) nemá právo vykonávat svým jménem a na svůj účet žádná autorská majetková práva ke vzhledu (designu) podešve obuvi, který byl dne 25. 7. 2007 zapsán jako průmyslový vzor do rejstříku průmyslových vzorů vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví pod názvem „Podešev“,
- a že bylo určeno, že dodávka celkem 13.000 párů celoročních a letních polobotek na základě kupní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a) (u nás žalovaná 1.) a Českou republikou – Ministerstvem vnitra dne 19. 12. 2013 neporušuje autorská práva žalované (u nás žalobkyně). Nyní uvedené má soud prokázáno z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 12. 2014, č. j. 23 C 198/2014 – 24, a rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 6. 2015, č. j. 7 Co 15/2015 – 56.

Již na základě takto zjištěného skutkového stavu je možno v projednávané věci rozhodnout. Z toho důvodu soud nehodnotí další důkazy ve věci provedené (vztahující se zejm. k tomu, zda Podešev je vůbec autorským dílem, a k aktivitám žalobkyně při zajišťování zboží celním úřadem) a ze stejného důvodu byl zamítnut návrh na provedení dalších důkazů rovněž směřujících k prokázání tvrzení žalobkyně o tom, že Podešev (její ztvárnění, design) je autorským dílem.

Na základě zjištěného skutkového stavu soud dovodil, že žaloba není důvodná.

Pravomocný rozsudek Krajského soudu v Brně shora jmenovaný je dle ust. § 159a odst. 1 o. s. ř. závazný pro žalobkyni i obě žalované, neboť titíž účastníci vystupovali též v řízení před Krajským soudem v Brně. Přitom není jakkoli podstatné, že rozsudek Krajského soudu v Brně má povahu rozsudku pro uznání, nebo významné je jen to, jak bylo věcně rozhodnuto a že rozhodnutí je pravomocné. Ostatně též Vrchní soud v Praze uznal v projednávané věci za významné, zda rozsudek Krajského soudu v Brně nabude právní moci, jak je zřejmé z usnesení Vrchního soudu v Praze vydaného v projednávané věci dne 26. 11. 2015.

Jestliže bylo pravomocně rozhodnuto, že žalobkyně není oprávněna (nevykonává práva) z titulu autorského práva k designu Podešvi a že dodávkou polobotek dle smlouvy ze dne 19. 12. 2013 nebylo do autorských práv žalobkyně nijak zasaženo, pak se nemůže žalobkyně (z titulu autorského práva, které však nemá) domáhat ani určení podle výroku I. rozsudku ani zdržení podle výroku II. a III. rozsudku a samozřejmě ani uveřejnění rozsudku podle výroku IV. tohoto rozsudku.

Žalobkyně tedy nevykonává majetková práva k dílu designu Podešve ve smyslu ust. § 58 odst. 1 AZ, jak bylo již pravomocně ve vztahu mezi účastníky řízení rozhodnuto, a tudíž jí nepřísluší ochrana práva autorského a nároky s ní spojené dle ust. § 40 AZ ani dle zák. č. 191/1999 Sb. Z těchto důvodů byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta.

Žalované byly v řízení plně úspěšné a v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. jim přísluší právo na náhradu nákladů řízení, a to ve výši 20.812 Kč rovným dílem – tj. každé 10.406 Kč (odměna advokáta ve výši 16.000 Kč dle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. d/, § 11 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 4 úkony právní služby po 2.000 Kč pro každou ze žalovaných – převzetí věci, vyjádření k žalobě, účast na jednání dne 12. 3. 2015 a 24. 3. 2016, - paušální náhrada ve výši 1.200 Kč za 4 úkony právní služby po 300 Kč pro obě žalované dle ust. § 13 odst. 3 zmíněné vyhlášky a DPH ve výši 3.612 Kč z částky 17.200 Kč). Další písemná podání žalovaných informující soud o rozhodnutích Krajského soudu v Brně a Vrchního soudu v Olomouci nejsou úkony právní služby, neboť nejde o podání ve věci samé. Zástupce

žalovaných účtoval též poradu s klientem v trvání 1,5 hod po vydání rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci. Konání této porady však nijak nedoložil a navíc soud nepokládá tento náklad za účelný zejm. délkou trvání porady za situace, kdy se porada měla konat poté, co již bylo pravomocně rozhodnuto v otázce autorských práv žalobkyně, což byla následně jediná zásadní obrana žalovaných.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **j e** odvolání přípustné k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího do 15 dnů od jeho doručení. Nebude - li splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, může se jejího splnění domáhat žalovaný výkonem rozhodnutí.

V Praze dne 24. března 2016

JUDr. Tomáš Novosad v. r.
Soudce

Za správnost vyhotovení:

J. A. [redacted]